

Остава третото обвинение за издаванието в. „9-й Августъ“. Туй до колко ще може да послужи за домогвание, за доказателно срѣдство за обвинение най-послѣ, че Георги Великовъ е дошълъ на 15-й Мартъ въ София и е гръмѣлъ върху М-стра Бѣлчева, ми се вижда не възможно. Георги Великовъ признава че е издавалъ вѣстникъ, който е билъ прѣдназначенъ за Романия и за европейския свѣтъ, понеже е ималъ и френска часть и отпослѣ е спрѣлъ, защото осажддалъ постъпката на Набоковата чета, осажддалъ е и други работи, спрѣла му се и помощта, която му била давана. Азъ мисля, че и туй доказателно срѣдство не заслужва внимание, прѣдъ видъ, че първото и най-главното доказателство падна отъ показанията на Германецъ Ернеста Прайзеръ. Едно отъ туй, а пъкъ отъ друга страна на обвинението за тефтерчето не сѫ ваведени отъ обвинителната властъ доказателства; за туй, за третото обвинение, не остава нищо да се говори. Не само азъ по туй обвинение съмъ си съставилъ такъвъ мнѣніе, но и до сѫщото положение е дошълъ и обвиняемия. Г-нъ Прокурора, когато видѣ, че доказателствата паднаха, прибѣгна къмъ другъ единъ путь, — прибѣгна къмъ второ едно обвинение. Въ своята обвинителна рѣч дойде и иска главата на Великова. Защо? защото билъ издавалъ вѣстникъ, и навежда чл. чл. 49 и 66 отъ Отоманският Наказ. Законъ и иска главата на Великова. Азъ мисля, че г-нъ прокуроръ, когато тия доказателства, които му бѣха дадени отъ стѣзвенниятѣ власти, излѣзоха не вѣрни и паднаха, азъ очаквахъ отъ г-на прокурора да оттѣгли обвинението си по отношение на Георги Великова, а той напротивъ поддържа обвинението и иска наказанието му. По туй обвинение г-нъ прокурора каза, че било пропустнато да се тури въ обвинителния актъ и иска сега да се сѫди Великовъ и за него, понеже наказанието било по-малко, а спорѣлъ 716 чл. отъ Воен. Съд. Законъ, когато прѣстъпленietо е по-малко, може да се сѫди и по него прѣстъпление, като искарва тая логика, че щомъ за по-голѣмо прѣстъпление е даденъ подъ сѫдъ, то и за издаванието на вѣстника може да се сѫди тукъ. Азъ мисля, че г-нъ прокуроръ не е правъ. Той не може да обвинява Великова за туй, че издавалъ вѣстникъ, когато му бѣше известно, че ако закона му допуша право да обвинява Георги Великовъ въ издаванието на вѣстникъ, трѣбаше да тури въ обвинителния актъ това обвинение и да иска наказание, спорѣдъ